
Süllőtanya az Által-éren

vet; beszéltek külföldi befektetőről; a helyzet ma az, hogy hideg víz folyik ki belőle.

Az Által-ér Tatabányát elhagyva egy darabig csatornában siet tovább, de Vértesszőlős határában már majdnem természetes körülményeket talál. Horgászszempontból a Derítő-tó és a Tatai (Öreg)-tó közötti szakasza a legizgalmasabb. A halászati jog gyakorlója, az Old-Lake-Holding *Szikrai István* személyében kiváló halas szakembert, remek tógazdát talált, akinek az Által-ér halasítása is legalább annyira szívügye, mint a rekordhalairól elhíresült Derítő-tóé. Ahhoz kétség nem férhet, hogy ez az aránylag rövid szakasz a halban leggazdagabb terület, ráadásul olyan a környezete, amelyhez hasonló sehol sincs az Által-ér további folyásán.

Erre még visszatérek; kövessük az eret a Tatai (Öreg)-tóba, amit télvíz idején leengednek. Az Öreg-tó még a római korban létesült, az Által-éren épített völgyzáró gát révén. 202 hektáros víz, üdülési, sportolási és mezőgazdasági célokat egyaránt szolgál. Különlegessége, hogy Tata belső részében terül el, mai formáját az 1740-es években nyerte el Mikovényi Sámuelnek köszönhetően. Az 1700-as évektől – mint az Esterházy-hitbizomány része – halastóként üzemelt egészen 1965-ig. 1945-től 1965-ig a Tatai Halgazdaság, 1965-től jogutódja, a Tatai Állami Gazdaság hasznosítja. A hasznosítás, azaz a halászat meghatározta a tó üzemrendjét: tavasszal feltöltik, késő ősszel leürítik. Az Öreg-tó vízszintjét a Vecserei-zsilip szabályozza. 1969-ben átépítették, azóta csak kisebb-nagyobb karbantartásokat végeztek rajta. Átépíteni azért kellett, mert korábban úgy működött, hogy a Vecserei-zsiliphez kormányozták az Által-eret, és így a teljes tómeder szárazra kerülhetett. Ma már nem ez a gyakorlat. A zsilip billenőtáblás működtetését kétoldali megfogású, fogasléces mechanikus szerkezet biztosította egészen 1968-ig, amikor is kézi meghajtású villanymotorral kiváltották.

Téli süllő az Által-érből

Aki erre jár, és sétálhat az Öreg-tó partján, a Dunántúl legszebb parti sétányát járja be. Paloták, villák és persze az Öreg-vár látványa káprázatja el az embert, ahol fényes élet zajlott már a XV. század elején. A vár igazi virágzása Mátyás király idejére esik – nagy vadászatok, lakomák, lovagi erőpróbák emlékezetes színhelye.

Az Által-ér is tesz egy kört a szépséges várárokban, aztán zsilipen, duzzasztón átbucskázva továbbindul a Duna felé. Halat nem engednek ki innen a zsilipek, mint ahogy a Dunából sem tudnának ide beúszni. Dunaalmásnál megfelelő vízállásnál be-bejönnek az Által-érbe, de komolyabb példányt már nem fogtak az ott horgászók emberemlékezet óta. Én is visszaautózom a Derítő-tóhoz, ahol 2005. november 21-től új horgászrend van életben. Határozatlan időre felszabadították a horgásztilalmat az Által-ér öreg-tavi halrácsa fölötti szakaszra – az úgynevezett védett zónára és az alatta lévő zubogó részre, mely már gyakorlatilag az Öreg-tó része. A rács alatti részen jó fogásra számíthatnak azok, akik finomszerelékkel keszegezni szeretnének, mivel az Öreg-tóban maradt halak számára nem leküzdhető a halrács, viszont a friss vízbefolyás odavonzza őket. A rács alatt várható zsákmány keszegfélék, kárász, sügér, és elvétve ponty is jöhet. A védett zóna a sok bedőlt fa és a két évvel ezelőtt elvégzett kotrás miatt az Által-ér legnagyobb vermelőhelye. Ott bármilyen hal fogására lehet számítani – a tilalmi előírások betartása mellett! A Derítő-tó fölötti Által-ér-befolyót a múlt évben egy védmű építése miatt újrakotorták, így nagy a valószínűsége annak, hogy erre a részre fognak lehúzódni az Által-ér felső folyásán élő halak. Az öreg-tavi halrács környékén lévő horgászhelyek csak gyalogosan közelíthetők meg a derítő-tavi parkolóból.

Most, télidőn az úszós csukázás élőhallal vagy a süllőzés ugyancsak élőhallal dívik az Által-éren, de mindig látni néhány finomszerelékkel békéshalra horgászót. Télidőn ezekre a halakra szinte mindenki csontival vagy gilisztával horgászik. A patak medrét megakasztják a bedőlt fák, nem könnyítik a horgászatot, de ez nem véletlenül van így. A haltolvajok előszeretettel járják az Által-érnek ezen szakaszát, ám a bedőlt fák nem könnyítik meg a hallopást. Az ügyes kezű, tisztességes horgász pedig majd csak elbánik a bedőlt fa alá szaladó hallal. Ha meg nem, hát istenem, ettől izgalmas a horgászat az Által-éren!

A Derítő-tóból átjönnek a kisebb harcsák A SZERZŐ FOTÓI

Zákonyi Botond